

ရောင့်နှဲသက်လွင်

အမာရီ

အခန်း(၁)

ဟူးအေ...

လေချဉ်တစ်ချက် တက်သွားမှ နေသာထိုင်သာ ရှိသွားတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်အရှေ့ ကြည်လက်နေတဲ့ ဖန်ခွက်ထဲက နောက်ဆုံး တစ်ကျိုက်စာ ကျန်နေတဲ့ အရက်ကို သေချာကြည့်နေမိဆဲ။ ဒါက ကျုပ်ရဲ့ ညပိုင်း အဖော်ပေါ့။ တစ်နေကုန် ကျုံးရုန်းပြီး နေပူစပ်ခါးထဲမှာ ခါးချညှိအောင် ဆိုက်ကားနင်းရတာ တစ်နေ့တည်း မဟုတ် နေ့တိုင်းပဲ။

မှတ်မှတ်ရရဆို ကျုပ်အဖေ ဆုံးပြီးတဲ့ နှစ်။ အဲဒီတုန်းက ဆယ်တန်း ဖြေထားတုန်းအချိန်။ အဖေမရှိတော့ စားအိုးကွဲသလို ဖြစ်သွားတဲ့ ကျုပ်တို့ မိသားစု အခြေအနေကြောင့်ပဲ အဖေနင်းခဲ့တဲ့ ဆိုက်ကားလေးကို ကျုပ် အသာတကြည်ပဲ အမွေဆက်ခံခဲ့တာ၊ အခုထိဆိုပါတော့။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်က အမေ ဆုံးသွားတော့ ကျုပ်ဘဝမိသားစု ဆိုတာ လုံးဝမရှိတော့သလို တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီးအဖြစ်နဲ့ လောကအလယ်မှာ ဆိုက်ကား တစ်စီးနဲ့ ကျန်ခဲ့တာပေါ့။

အဖေ့ရဲ့ ဆိုက်ကားကို နင်းနေတဲ့ ကျုပ်ကိုအမေက စိတ်ချလက်ချနဲ့ ကို ထားခဲ့ပုံရတယ်။ အမေသေတော့ ပြီးပြီးလေး ဖြစ်နေလို့ အသုဘလာပို့တဲ့ သူတွေကတောင် ထုတ်ပြောရတဲ့ အထိဘဲ။

"ငမျိုး အများကြီး မသောက်နဲ့ ဦးဟ ပြီးရင် တာဝတိံသာဘုရား

ဆင်းပွဲကို မင်းကလေးတွေ လိုက်ပို့မလို့ ဆို"

ဘေးဝိုင်းကအသံကြောင့် ကျုပ်ခေါင်းထဲ သတိဝင်လာတယ်။ ဟုတ်သား... ဒီနေ့ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေပဲလို့ တွေးလိုက်မိတယ်။ ဒီလိုဘုရားဆင်းပွဲက ကျုပ်တို့ မြို့ရဲ့ အထင်ကရပွဲပေါ့။ ဒါကြောင့်လည်း ကျုပ်ဒီနေ့မိသားစုကို ထူးထူးခြားခြား သတိရနေတာကို။ အမေရှိရင် ကျုပ်ဘုရားဆင်းတဲ့ ပွဲကို လိုက်ပို့ပေးနေကျပေါ့။

အခုတော့... ကျုပ်ဆက်မစဉ်းစားချင်တော့...။ ကျုပ်အရှေ့စားပွဲပေါ်က အရက်ခွက်ကိုပဲ အရသာခံ မော့လိုက်ဖို့ တွေးလိုက်တော့တယ်။

"ကိုကြီးလုလင် ကျွန်တော်တို့ ပြန်မယ်နော်ကိုကြီး"

ဘေးက နှုတ်ဆက်တဲ့ အသံကြောင့် ကျုပ်ခေါင်းကိုအသာငဲ့ပြီး ထုံးစံအတိုင်း လက်ခနဲနေအောင် ပြုံးလိုက်တယ်။ ဒါကျုပ်စတိုင်ပဲ အားလုံးကို သေချာပြုံးပြတတ်တာ။

"အေး ညီလေးငမျိုးရေ ပြန်ကွာ"

"ဟုတ် ... ကိုကြီးလုလင် များ မယ်နော် သတိထားဦး"

ငမျိုးက ကျုပ်စားပွဲခုံပေါ်ကို သေချာကြည့်ပြီး ပြောမှန်း ကျုပ် သိလိုက်တယ်။

"အေးပါ ညီလေးရာ သွား ပြန်တော့ ... မိသားစုကို ဂရုစိုက်ကြားလား"

ငမျိုးဆိုတာ ကျုပ်ဆိုက်ကားနင်းတဲ့ ဂိတ်ကပါ။ ဂိတ်မှာ အသက်ကြီးစပြုနေတဲ့ ကျုပ်၊ ပျော်ပျော်နေတတ်တဲ့ ကျုပ်ကို သူတို့ ကတော်တော်လေး ခင်ကြတယ်။

"ဟုတ်ကိုကြီးလုလင် အဲဒါဆို ပြန်ပြီနော် တဲ့တာ"

စကားပြောပြီး အသာအယာ လှည့်သွားတဲ့ ငမိုးပုံက တကယ် ရေချိန်ကိုက်အောင် မသောက်ဘဲ စားကောင်းရုံ သောက်သွားတဲ့ ပုံ။ အင်းလေသူ ဒီညသူမိသားစုကို ဘုရားဆင်းပွဲ လိုက်ပို့မယ်လို့ စောစောက ကြားမိတယ်။ ဒါကြောင့်ဖြစ်မယ်။ ကျုပ်စဉ်းစားနေရင်း စားပွဲပေါ်က အရက်ခွက်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်မိတယ်။ အခုမှ သတိထားမိတာ အရက်ထည့်ထားတဲ့ ဖန်ခွက်ကလေးက ကျုပ်ကို ပြုံးပြလို့ ...ဟားဟား လာထား ဒါမျိုးဆို လုလင်က ရင်ဘတ်ထဲ အသာအယာ သိမ်းတတ်တယ်... ကျုပ်တွေ့ရင်း ပြုံးလိုက်ကာ ဖန်ခွက်ကလေးကို ယုယုယယနဲ့ ဆွဲယူ မော့ပစ်လိုက်တော့တယ်။ သွား...ရင်ထဲကို...

"ဂလု...ဂလု.."
